

สำนักงานเลขานุการ

กลุ่มงานวิเคราะห์และนิติการ

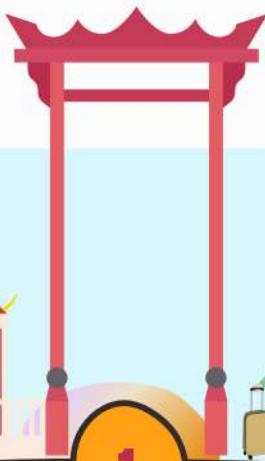
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.402/2563

กรณี แนวทางปฏิบัติราชการเกี่ยวกับลิขธิเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการ

ที่มีลิขธิเบี้ยพักอาศัยในที่พักราชการ

1

เดิมผู้พ้องគดีรับราชการอยู่ที่กรุงเทพมหานคร
ต่อมามีคำสั่งของทางราชการให้ย้าย
ไปดำรงตำแหน่งที่จังหวัดลงบลา ซึ่งมิใช่
สำนักงานในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรก
โดยทางราชการไม่ได้พิจารณา
จัดที่พักให้แก่ผู้พ้องគดีเบี้ยพักในขณะนั้น

2

ผู้พ้องគดีจึงเป็นผู้มีลิขธินำหลักฐาน
การผ่อนชำระเงินกู้หรือค่าเชื้อมาเบิก
ค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้
ตามมาตรา 7,17 แห่งพระราชบัญญัติ
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547

3

หากต่อมานายพักของทางราชการว่างลง
ผู้มีอำนาจจัดที่พักไม่ต้องพิจารณาจัดที่พัก
ให้แก่ผู้พ้องគดีตามหลักเกณฑ์และ
วิธีปฏิบัติในการจัดบ้านข้าราชการเบี้ยพักอาศัย
ในที่พักของทางราชการ พ.ศ. 2551

ข้อ 3 วรรคหนึ่ง (3)

4

ซึ่งสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านของทางราชการนั้น

มุ่งประสงค์จะช่วยเหลือข้าราชการที่ได้รับ
ความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยอันเกิดจาก
ทางราชการเป็นเหตุ นักจากนี้ยังมุ่งประสงค์
ให้ข้าราชการมีบ้านที่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง
เมื่อผู้พ้องค์ได้ทำสัญญาเช่าซื้อบ้าน ย่อมนำ
หลักฐานการเช่าซื้อมาเบิกค่าเช่าบ้านได้

5

แม้ต่อมาทางราชการได้จัดสรรงบบ้านพักให้แก่
ผู้พ้องค์เข้าพัก แต่เป็นบ้านพักที่ไว้
ซึ่งทางราชการยังสามารถจัดให้ข้าราชการ
ผู้อื่นเข้าพักได้ มิใช่บ้านพักประจำตำแหน่ง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ (2) พ.ศ. 2550 มาตรา 7 และมาตรา 17
- หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดบ้านข้าราชการเข้าพักอาศัย
ในที่พักของทางราชการ พ.ศ. 2551 ข้อ 3 วรดุหนึ่ง (1), (3)

6

ผู้พ้องค์ยังคงเป็นผู้มีสิทธินำหลักฐาน

การชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้
เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้
ซึ่งผู้ลูกพ้องค์มีหน้าที่เบิกจ่ายค่าเช่าบ้าน
ข้าราชการให้แก่ผู้พ้องค์ตามพระราชบัญญัติ
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

